

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Votifraga mulier multiplici abortu punita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Quanquam & Deus ipse nille caussas habet, ut matres patresque puniat abortu filiorum. Vinit pater intemperant. simè; nulla illi est cura Numinis; nulla solidæ pietatis; sibi vult exactissimè seruiri; Deo nec ipse seruit, nec sinit seruire suos; è templo facit locum confabulationis; è domo Dei, speluncam latronum; denique totos dies non cogitat, nisi vanitatem; & miratur, si sibi non datur filius, aut si vxor parit antc, quām si pariendum? Claram hīc apponam diuinæ maledictionis exemplum, quod, in celebri quadam Germaniæ ciuitate, accidisse, non solùm certis testibus accepi, sed ab illis ipsis audiui, quibus accedit. Par coniugum conuenerat nominatis parentibus ortum. Habitabant in abundantia opum, & deliciarum, Māritus antiqui moris, neque fallacijs septus erat. Vxor sedula & laboriosa. Citò post nuptias, veneerant in spem hæredis acquirendi. Altero enim mense vterus tumescebat. Sed non duravit ea spes diu. Tertius enim mensis vix abierat medius, cum & conceptus ex vtero fructus abiit. In luctu fuerunt parentes, sed paulo post eum luctum noua spes pepulit, vtero demum crescente. Verūm & hæc lætitia non perseverauit nisi ad mensem quartum. Eo misera mulier secundam passa est abortiōnem. Postea & tertiam. Deinde & quartam, semperque radiorem ac difficiliorem. In quinto tandem abortu, penè interiit, mortuo grandiore pucro edito, per ingentes cruciatus. Euasit tamen ex hoc quoqæ naufragio. Vbi tabulas collegit & ad vires rediit, apud varios medicos, videns se diu frustra medium quaesuisse, animæ medicum adiuit, à quo ad me adducta. Ego, cùm quærerem, an non meminisset se, in aliqua re. De iiram meruisse, intellecti, illam aliquando Concionatori oratione incensam, puellari feroore, voto se se castitatis obstrinxisse: quo nondum soluta, nupsisset. Suas, vt dispensationem peteret. Ea impetrata, postea feliciter enixa est, neque vñquam amplius, in partu periclitata. Quis neget, hīc Deo caussam fuisse sufficientē, vt liberos huic faminæ negaret? eam, que saceret cruciari? Non decet virgines Deo sacratas parere. Merito igitur experta est, quid sit, fidem caelesti sponsi ducans

mauritia

Habet